

MILÍ ČITATELIA,

končí adventné obdobie, za dverami sú už tie najkrajšie sviatky v roku – Vianoce. Sú obdobím, na ktoré väčšina z nás netrpezlivo čaká, lebo ich čaro a výnimočnosť nás naplňujú pocitmi šťastia, pohody a harmónie. Atmosféra týchto dní je plná spomienok i očakávaní, nič nie je bežné ani všedné napriek tomu, že Vianoce sú každý rok. Ich okúzľujúce čaro sa nedá ničím nahradiť ani napodobniť. Vianočné sviatky v každom z nás upevňujú základné ľudské hodnoty, sme milší, láskavejší, štedrejší a určite aj pokojnejší. Tento sviatočný čas je pre nás príležitosťou, naplniť naše srdcia i srdcia našich blízkych i blíznych láskou, dobrotou, radosťou a vzájomnou úctou a empatiou. Veď každému z nás dobre padne hrejivé ľudské slovo či pohladenie, alebo stisk ruky. A zrazu je život krajší a príjemnejší...

Krásne je, keď sa tešíme zo šťastia toho druhého, a ušľachtilé to, keď mu pomáhame znášať jeho bolesť. Vianočný čas je pre mnohých z nás nielen akýmsi zastavením sa, užívaním si vianočných dobrôt štedrovečerného stola a darčiekov, ale aj určitej spolupatričnosti s tými, ktorí to šťastie nemajú – sú hladní, nemajú sa kde zohriať alebo kde

hlavu skloniť. Chýbajú im základné životné potreby, preto myslíme aj na nich a, ak môžeme, urobíme dobrý skutok a pomôžeme. Navyše, tento končiaci sa ťažký a náročný rok poznačený pandemiou, rôznymi obmedzeniami či bolestnými stratami na ľudských životoch je aj určitou výzvou pre nás k prehodnoteniu medziludských vzťahov, postojov, pokory, tolerance a vzájomnej úcty.

Milí čitatelia, spoluobčania, priatelia, z úprimného srdca vám všetkým prajem príjemné a požehnané prežitie vianočných sviatkov, nech ticho Vianoc vás všetkých naplní pravým pokojom, radosťou, láskou, zdravím a Božím požehnaním počas nich i v nastávajúcom roku 2022. V srdciach nech sa vám rozhostí krásny pocit, na stole nech zavoňajú dobroty a Štedrý večer nech zanechá vo vás pokoj, pohodu a radosť. Zároveň vám prajem príjemný oddych a načerpanie síl, energie a životného optimizmu do blízkeho sa nového roku.

S úctou a pozdravom

Ing. Mária Vráblová,
starostka

*Pokojné a radostné Vianoce prajú všetkým vištuckí včelári.
A vďaka vám, že obecné noviny vychádzajú.*

Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok

Už druhý rok na Slovensku funguje projekt mladej mamičky na materskej dovolenke Janky Galatovej, v rámci ktorého ľudia naplňujú krabice od topánok darčekom pre seniorov z domovov dôchodcov. Krabicu následne zabalia do vianočného baliaceho papiera a označia, či je balíček určený pre babičku alebo deduška. Vďaka dobrým ľuďom sa mohla zúčastniť tohto projektu aj naša obec. Darčekom sa potešili najstarší seniori. Ďakujeme pani Janke, jej pomocníkom i všetkým darcom za krásne prekvapenie a spríjemnenie vianočných sviatkov našim starkým.

MV

INFORMÁCIE STAROSTKY

Aktivity a projekty obce

Končiaci sa rok 2021 z celospoločenského i komunitného pohľadu možno hodnotiť ako veľmi náročný a ťažký z dôvodu pandémie covidu, chýbajúcich finančných prostriedkov v obecnom rozpočte i v oblasti medziludských vzťahov a šíriaceho sa napätia v spoločnosti. Náš obecný úrad aj napriek obmedzeniam fungoval bez obmedzení nielen pre našich občanov, ale aj pre občanov z okolitých obcí. Tak ako po celý rok, aj v období posledného štvrťroka 2021 sme sa mimo bežnej administratívnej a prevádzkovej činnosti obce venovali mnohým špecifickým aktivitám. Aj napriek obmedzeniam z dôvodu pandémie sa obci v spolupráci so záujmovými organizáciami a občianskymi združeniami podarilo 18. septembra zorganizovať dôstojnú oslavu 777. výročia 1. písomnej zmienky o obci. Zostavená publikácia o obci Vištuk je na grafickej úprave, veríme, že sa nám ju podarí v dohľadnom čase vydať aj v knižnej podobe.

Mesiace október možno označiť za hektický, pretože v našej obci sme mali možnosť zažiť tri výnimočné podujatia. Prvým bolo odhalenie pamätnej tabule bratom saleziánom – donovi Ernestovi Macákovi a donovi Ľudovítovi Macákovi. Boli to výnimočné osobnosti, ktoré boli v päťdesiatych rokoch minulého storočia prenasledované, mučené a väznené.

V dňoch 23. a 24. októbra sa uskutočnila významná aktivita výsadby lipiek so slávnostným otvorením. Potom o týždeň 30. októbra naši mladí, väčšinou študenti, prijali sviatosť birmovania. Mesiace október je mesiacom úcty k starším. Plánovali sme zorganizovať posedenie pre nich. Vzhľadom na pretrvávajúcu pandémiu sme pre našich seniorov vo veku nad 65 rokov s trvalým pobytom v obci pripravili vitamínové balíčky, ktoré im zamestnankyne OcÚ doručili domov, za čo im vyslovujem úprimné poďakovanie, pretože to ochotne urobili vo svojom voľnom čase.

Podarilo sa nám vypracovať a podať žiadosť o poskytnutie dotácie na:

- ČOV a kanalizáciu (Envirofond),
- technické a technologické vybavenie kultúrneho domu (Ministerstvo kultúry SR),
- výmenu a doplnenie hracích prvkov v areáli starej MŠ (Nadácia Allianz),

- pripravujeme projekty na získanie finančných prostriedkov z Bratislavskej regionálnej dotačnej schémy (BRDS).
- Obec uzatvorila od 1. júna v súlade s platnou legislatívou zmluvu so zberovou spoločnosťou Espik Group, s. r. o. na odber kuchynského odpadu.
- Naša obec po vyše roku čakania dostala finančné prostriedky z MŠ SR vo výške 135.000,00 € na opravu a zateplenie fasády ZŠ s MŠ, a to v prednej časti a na bočných stranách budovy. Realizačné práce prebiehajú od konca októbra. V prípade priaznivého počasia budú ukončené v januári 2022. V ďalšej etape bude obec žiadať o opravu a zateplenie fasády zadnej časti budovy školy.
- V mesiaci október sme začali s výmenou oplatenia na vstupnej časti cintorína. Oplatenie malo byť dokončené v novembri, no žiaľ, zo zdravotných dôvodov na strane zamestnancov sa práce posúvajú s termínom ukončenia do konca decembra.
- Zamestnanci obce dokončujú čipovanie smetných nádob na zmesový komunálny odpad. Čipovanie sa predĺžilo z dôvodu nedostatku nitov a čipov zo zberovej spoločnosti.
- Od decembra má naša obec zaregistrovaný nový erb v Heraldickom registri SR. Zistili sme, že pôvodný erb s chybným zobrazením Najsv. Trojice nebol vôbec zaregistrovaný.
- V rámci spolupráce a spoločného projektu s Mikroregiónom 11+ sme získali finančný príspevok vo výške 1.750,00 € na nové oplatenie súsolia Najsv. Trojice smerom do Báhoňa. Pôvodné oplatenie bolo odcudzené neznámym páchatelom.
- Ešte stále riešime neplatičov hrobových miest, daní a miestnych poplatkov z minulých období.
- Už druhý rok riešime pohľadávku na daniach u daňovníka SPV Vištuk, čo je veľmi nepríjemné a oberá nás o čas, ktorý by sme mohli využiť užitočnejšie. A navyše, sú to finančné prostriedky, ktoré nám v rozpočte veľmi chýbajú.
- Podobne je veľmi záťažovou a vyčerpávajúcou situácia okolo ZaD č. 5, ktoré sa týkajú plánovanej výstavby „Zlatá réva“.
- Aj v poslednom štvrťroku sme realizovali osobné šetrenia v domácnostiach na základe požiadaviek ÚPSVaR Pezinok, odd. sociálnej kurately a ochrany maloletých, vrátane vypracovávaní požadovaných správ, zabezpečenia vypracovania sociálnych a zdravotných posudkov na poskytovanie sociálnej služby v roku 2021.

Jednotný postoj k podpore presunu 10 % z alokácie SR na projekty v Bratislavskom samosprávnom kraji

Primátori, starostky a starostovia Bratislavského samosprávneho kraja vyjadrili na tlačovej konferencii dňa 7. decembra 2021 jednotný postoj celého Bratislavského kraja k podpore 10 % presunu alokácie na projekty realizované v Bratislavskom kraji a aplikovania 10 % transferu z alokácie SR z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a 10 % z Európskeho sociálneho fondu+ do Kohézneho fondu. Spomínané transfery sú nevyhnutné pre získanie dostatočnej finančnej alokácie v rámci programového obdobia 2021 – 2027 na vyriešenie kľúčových štrukturálnych problémov kraja v strategických oblastiach: doprava, životné prostredie, školstvo, zdravotníctvo, veda a výskum a sociálne služby. Bez týchto transferov nie je možné financovať ďalší rozvoj miest a obcí, nakoľko samosprávy nie sú schopné v rámci vlastných rozpočtov vyčleniť dostatočné množstvo finančných prostriedkov.

Cieľom Bratislavského samosprávneho kraja je vytvoriť jednotný tlak na národnú úroveň, aby aj zo strany príslušných štátnych orgánov bola vyvíjaná aktivita na zabezpečenie transferu, ktorý pomôže financovať rozvojové projekty v ňom vrátane štátnych priorít. Kľúčové rokovanie premiéra Eduarda Hegera a vicepremiérky Veroniky Remišovej s Európskou komisiou sa uskutočnilo dňa 16. decembra 2021 v Bruseli. Predseda BSK Juraj Droba sa vyjadril, že spoločným úsilím vyjadríme našim zástupcom v Bruseli

podporu v rokovaní za lobovanie transferu a flexibility pre BSK v novom programovom období 2021 – 2027 a vytvoríme potrebný tlak aj na členov Európskej komisie pri jej rozhodovaní. V tomto úsilí je veľmi dôležitá potrebná jednota nášho kraja, do ktorého patríme aj my, obyvatelia Vištuka. O výsledkoch rokovania vás budeme informovať na webovej stránke obce a sociálnej sieti Facebook.

MV

UCTENIE JUBILANTOV OBCE VIŠTUK ZA ROK 2021

Počas roka 2021 starostka obce Ing. Mária Vráblová a poslankyňa, členka Komisie mládeže, športu a kultúry Jozefína Pešková navštívili 62 jubilantov a zažehnali im do ďalších rokov veľa zdravia a pohody. Jubilantom boli odovzdané pamätné listiny, kvety a drobná pozornosť.

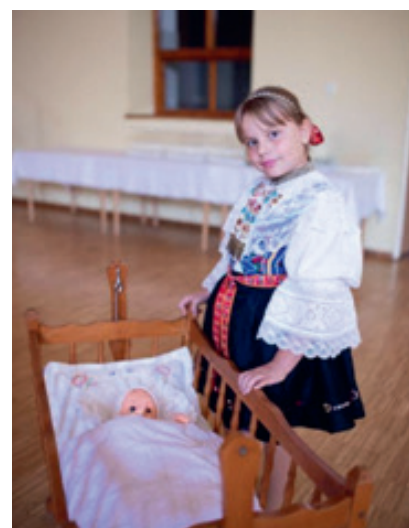
Štruktúra jubilantov podľa veku bola nasledovná:

60 roční	22 obyvateľov
70 roční	15 obyvateľov
80 roční	8 obyvateľov
90 roční	1 obyvateľ
90 a viac roční	8 obyvateľov

V tomto roku sa najstaršia občianka Vištuka, pani Marcela Petrášová, dožila v zdraví krásnych 96 rokov. Pani starostka a pani poslankyňa boli tiež zblahoželať 4 manželským párom k 50. a 60. výročiu uzavretia manželstva.

Taktiež sa uskutočnilo "Slávnostné uvítanie detí do života" za rok 2020 a 2021. Uvítalo sa 32 detí. Rodičia si prevzali od pani starostky ružu a hotovosť 100,- eur pre dieťa. Rodičia poďakovali zápisom do pamätnej knihy obce.

Jozefína Pešková,
poslankyňa OZ

Otvorený list pre pani starostku a obecné zastupiteľstvo

Téma zámeru výstavby Zlatá réva mimoriadne silno rezonuje v neformálnej diskusii medzi Višťučanmi. Dokazuje to mimoriadne početná a aktívna účasť občanov na verejných zasadnutiach obecného zastupiteľstva, dokazujú to početné príspevky na danú tému na sociálnych sieťach. Dokazuje to aj nedávna iniciatíva aktívnych občanov, ktorí otvoreným listom oslovili starostku obce a poslancov obecného zastupiteľstva. Žiadajú v ňom pozastaviť proces „zmien a doplnkov č. 5 – Zlatá réva“. Tento list na sociálnej sieti podporilo bezprecedentné množstvo ľudí. Prinášame vám ho v plnom znení.

Ronald Jenei

Obyvatelia obce Vištuk

Eva Fifiková, Vištuk ■, 900 85 Vištuk; Ing. arch. Silvia Gajdošová, Vištuk ■, 900 85 Vištuk; Mgr. Ing. Ronald Jenei, Vištuk ■, 900 85 Vištuk; Mgr. Ivan Mjartan, Vištuk ■, 900 85 Vištuk; Ing. Michaela Ochabová, Vištuk ■, 900 85 Vištuk; Ing. Vladimír Oravec, Vištuk ■, 900 85 Vištuk; Mgr. arch. Jaroslav Pavle, Vištuk ■, 900 85 Vištuk; Bc. Peter Pivarčí, Vištuk ■, 900 85 Vištuk; Ing. arch. Mária Polakovičová, Vištuk ■, 900 85 Vištuk; Daniela Šprochová, Vištuk ■, 900 85 Vištuk; Ing. Jozef Veselka, Vištuk ■, 900 85 Vištuk

Obecný úrad
Vištuk 353
900 85 Vištuk

Vec: Žiadosť o pozastavenie ZaD č.5

Ako zástupcovia občanov aktívne sa zaujímajúcich o dianie v našej obci žiadame **poslancov obecného zastupiteľstva** o pozastavenie procesu ZaD č. 5 ÚP Vištuk až do plnohodnotnej diskusie s verejnosťou. Takáto diskusia bola na verejných zasadnutiach obecného zastupiteľstva opakovane prisľúbená pani starostkou. Pozastavenie ZaD č. 5 je možné vykonať prijatím uznesenia. Na pani starostku tak nebude vytváraný časový tlak s podaním projektu na úrady.

Zároveň žiadame **pani starostku** o pozdržanie úkonu podania projektu na úrady až do skončenia kritickej pandemickej situácie a núdzového stavu. Množstvo dotknutých orgánov má personálne problémy a pri viacerých z nich platí, že ak sa nevyjadria do danej lehoty, tak vlastne „súhlasia“. Rovnako sú tieto dni pre všetkých občanov veľmi stresujúcim obdobím, život sťažuje mnoho rôznych obmedzení a komplikácií. Ak sa k tomu pripočítajú školské prázdniny, vianočné a novoročné sviatky, je takmer nemožné uskutočniť akékoľvek skúmanie a diskutovanie o predloženej projektovej písanie pripomienok v určených časových lehotách. Navyše, žiaden zákon starostovi neurčuje lehotu, v akej musí projekt na úrady podať. Žiadame Vás nepodľahnúť tlaku investora a vyjsť v ústrety záujmom občanov Vištuka.

Nie sme skupina nekonštruktívnych kritikov. Sme občania Vištuka, pripravení a ochotní pomôcť obci robiť správne a zodpovedné rozhodnutia. Sme v jednej obci, na jednej lodi. Sme presvedčení, že spolu vieme diskutovať o rozvoji obce a vieme hľadať spoločnú cestu a spoločné limity tohto rozvoja. Určite je možné nájsť spôsob, akým takúto diskusiu a tvorbu „vízie obce“ realizovať. Túto víziu by mali následne sledovať aj plánované rozvojové aktivity v obci.

Vopred ďakujeme za podporu našej žiadosti.

Eva Fifiková, Silvia Gajdošová, Ronald Jenei,
Ivan Mjartan, Michaela Ochabová, Vladimír Oravec,
Jaroslav Pavle, Peter Pivarčí, Mária Polakovičová,
Daniela Šprochová, Jozef Veselka

Dňa 2.12.2021 vo Višťuku

Poznámka redakcie:

Odpoveď vedenia obce na otvorený list bude uverejnená v nasledujúcom čísle novín a na webovej stránke obce.

OBNOVA VIŠTUCKEJ HISTORICKEJ ALEJE

Darom obci k 777. výročiu bola výsadba aleje na Lipky, na ktorú naša obec získala dotáciu z Bratislavskej regionálnej dotačnej schémy v rámci výzvy na podporu životného prostredia a rozvoja vidieka 2021 vo výške 4.540,00 €. Obec vypracovala a podala žiadosť o jej poskytnutie na základe iniciatívy a študentského projektu Mgr. Mareka Ochabu na Sokratovom inštitúte. Zámerom projektu bolo podporiť zelenú infraštruktúru, pomôcť v realizácii klimatických opatrení na komunálnej úrovni, zveľaďiť naše kultúrne dedičstvo a zároveň prepojiť miestne komunity (starších i mladších, starousadlíkov i novousadlíkov, rodiny aj miestne spolky).

Projekt bol výsledkom spolupráce obce Vištuk, občianskeho združenia „Za zelený Vištuk“, Nadácie Ekopolis,

Nadácie Revia, miestnych občianskych združení, zamestnancov a žiakov ZŠ s MŠ, zamestnancov obce, odborníkov a dobrovoľníkov. Výsadbu aleje vo verejnej zbierke podporili občania, z ktorých sa mnohí zapojili do adopcií jednotlivých lipiek. Všetkým veľmi pekne ďakujeme. Veľké „ĎAKUJEME!“ patrí samozrejme autorovi myšlienky a projektu, zároveň aj hlavnému koordinátorovi projektu Mgr. Marekovi Ochabovi.

Slávnostného otvorenia stromovej aleje sa zúčastnila vicežupanka Bratislavského samosprávneho kraja pre životné prostredie Elena Pätoprstá. V rámci svojho príhovoru sa vyjadrila, že plne podporuje tento projekt, ktorý je zárukou ochrany a zveľaďovania životného prostredia aj pre budúce generácie. **MV**

Foto: Natália Skalová

Foto: Natália Skalová

Medzinárodný deň vojnových veteránov

Väčšina z nás považuje život v mieri za niečo úplne samozrejmé a prirodzené. Žiaľ, ešte aj v dnešnej vyspelej spoločnosti sa denne presvedčame o tom, že v rôznych kútoch sveta zúri vojna, násilie, umierajú nielen vojaci, ale aj civilisti a nevinné, bezbranné deti...

A práve preto je dôležité, aby sme sa stále viac zamýšľali nad tým, akú hodnotu má pre nás mier a sloboda – nielen 11. novembra, keď si pripomínáme Medzinárodný deň vojnových veteránov. Položením kvetov k pomníku padlých, zapálením sviečok a pietnou spomienkou si už tradične 11. novembra aj my vo Vištuku pripomíname tých, ktorí položili svoje životy aj za našu slobodu. Tak tomu bolo i tento rok 11. 11. o 11.11 hodine. S úctou a rešpektom sme ocenili ich hrdinstvo a vyjadrili sme im svoju vďaku pietnou spomienkou na nich. Vďaka všetkým účastníkom, správcovi našej farnosti Mgr. Jánovi Záhradníkovi i žiakom základnej školy, ktorí si okrem príhovoru pripravili aj krásnu báseň pre našich padlých hrdinov.

Tento deň v niektorých krajinách nazývajú aj Dňom červených makov, pretože v roku 1920 prijali vojnoví veteráni kvet červeného maku za symbol spomienky na vojnové hrôzy. Straty na ľudských životoch, ktoré si prvá i druhá svetová vojna vyžiadali, nemali dovtedy obdobu v celých ľudských dejinách. Boli to desiatky miliónov zmarených ľudských životov, státisíce ranených a zmrzačených, útrapy civilného obyvateľstva a nenahraditeľné škody. Hrdinstvo, obetavosť a statočnosť preukázané v týchto vojnách aj Slováckmi, našimi vištuckými rodákmi na všetkých frontoch sveta sú dôkazom, že si ctíli a vážili život a boli ochotní ten svoj obetovať za krajšiu, pokojnejšiu a slobodnejšiu budúcnosť svojej domoviny. Naša obec a krásne Slovensko aj vďaka nim môže žiť dnes slobodne, v mieri. Sú to hodnoty zmáčané krvou a utrpením. Vážme si ich a žíme tak, aby sa hrôzy vojny už nikdy nezopakovali.

MV

POZDRAV ZO ŠKOLY

O chvíľu sa s nami rozlúči starý rok a príde nový. Všetci veríme, že nám prinesie krajšiu budúcnosť a budeme si želať, aby sme na covid spomínali už iba v čase minulom. Od septembra sa opäť na striedačku pasujeme s dištančným vzdelávaním, ktoré naši žiaci, učitelia aj rodičia zvládajú veľmi dobre. Nie je však nad priamy kontakt s našimi žiakmi v našej vynovenej školičke, kde sa snažíme našim žiakom poskytnúť také prostredie, v ktorom sa budú cítiť čo najlepšie. Veríme, že na dištančné vzdelávanie nám zostanú už iba spomienky a budeme si môcť v novom roku konečne začať užívať aj mimoškolské aktivity a krúžky.

Na záver roka by som chcela z celého srdca poďakovať pani starostke za nový šat našej školy, už teraz sa tešíme na jeho dokončenie. Ďakujeme pani starostke za jej ústretovosť a spoluprácu. Tak tiež ďakujem všetkým poslancom obecného zastupiteľstva, pracovníkom obecného úradu, všetkým zamestnancom ZŠ s MŠ vo Vištuku, rodičom našich žiakov školy a detí materskej školy, OZ Školáčik a všetkým, ktorí sa podieľajú na napredovaní našej školy.

Chcela by som všetkým popriať do nového roku hlavne veľa zdravia, šťastia, lásky a porozumenia. Verím, že nový rok prinesie iba samé pozitíva a najmä že sa medzi ľuďmi vráti empatia, súdržnosť a dobré medziludské vzťahy.

Šťastné a veselé prežitie vianočných sviatkov a veľa šťastia a zdravia v novom roku vám praje

Mgr. Viera Mladenová,
riaditeľka ZŠ s MŠ vo Vištuku

Čo škôlkari pred Vianocami zažili

Keď listy zo stromov opadali, vonku sa začalo ochladzovať a skoro stmievať, začali sme tušiť, že sa blížia Vianoce. A na Vianoce sa musí každé dieťa poriadne pripraviť. Predzvestou je príchod Mikuláša. Ten zavítal aj k nám do škôlky (a nielen jeden ☺), spolu so svojou pomocníčkou odmenil poslušné deti sladkým prekvapením. Na oplátku mu deti zarecitovali básničky a zaspievali pesničky.

Pred príchodom Mikuláša si treba nielen čižmičky doma vyčistiť a v škôlke ich z papiera vyrobiť (obr. 1), ale i priestory škôlky vyzdobiť. Podujali sa na to veľkáci, ktorí temperovou farbou na oknách vyčarili snehuliakov, zasnežené domy, stromy i celé snežné fujavice (obr. 2). Pani zime nastrihali neúrekom vločiek z papiera. Spoločne vyzdobili vianočný stromček. Maláci zdobili papierové perníčky rôznymi ornamentami.

Obrázok 1

A už nám napadol sneh! Deti z oboch tried sa mu náramne potešili, gúľali obrovské gule a stavali snehuliakov (obr. 3). I na anjelov v snehu i guľovačkovú naháňačku bolo dosť času, užili si snehu dosýta.

Pred Vianocami škôlkari vždy prekvapia svojich rodi-

Obrázok 3

čov na vianočnej besiedke vianočnými a zimnými básničkami, piesňami a ukazovačkami. Tak tomu bolo i tento rok, i keď vzhľadom na pandemickú dobu iba prostredníctvom nahrávky (obr. 4). Za odmenu im Ježiško priniesol pod stromčeky do tried darčeky. Chýbajú nám milé stretnutia s rodičmi na spoločných besiedkach, snáď sa to čoskoro zmení.

A aby si deti uvedomili, že krásne je nielen darčeky prijímať, ale aj druhých obdarovať, pripravili pre svojich rodičov s pomocou pani učiteliek vianočné darčeky a pohľadnice.

Ani sme sa nenazdali, už je tu koniec roka. Všetkým Vištučanom zo srdiečka prajeme pokojné prežitie tohoto krásneho vianočného času a úspešný rok 2022! Vaši škôlkari.

Mgr. Gabriela Veselková,
zástupkyňa pre MŠ

Obrázok 2

Obrázok 4

Mikuláš v základnej a materskej škole

Podobne ako pred rokom, tak aj tento rok mal zavítať medzi nás Mikuláš s anjelom a čertom na poníkoch a vrecami plnými sladkých dobrôt. Kvôli lockdownu sa tak bohužiaľ nestalo. Keďže mal zákaz vychádzok počas dňa, tajne zavítal na obecný úrad a potom „šups“ s vrecami do školy a škôlky. Deti sa veľmi potešili. Pýtali sa, prečo neprišiel aj anjel s čertom. A tak Mikuláš vysvetľoval, že čert má covid a anjel ho doma stráži, aby neušiel, veď musí byť v karanténe. Deti Mikulášovi zaspievali, zarecitovali krásne básničky, a tak sa mohol spokojne pobrať ďalej. Všetkým však sľúbil, že o rok príde zas.

MV

NIELEN DETSKÉ ZIMNÉ RADOVÁNKY

Víkend 11. – 12. decembra 2021 patril k tým víkendom, ktorý si budeme pamätať ako víkend snehuliakov. Každý, kto mal chuť, sa mohol zapojiť do súťaže o najkrajšieho snehuliaka. A veruže sa zapojilo veľa detí aj dospelých. Svojou účasťou potešili aj súťažiaci, ktorí už vo Vištuku nebývajú, ale majú tu svoje rodisko. Na záhradách či na ulici sa objavili rôzne postavičky snehuliakov. Potešili nás malí aj veľkí snehuliaci, záhradníci, ako aj noční strážcovia, netopier, veselý snehuliak, ufón aj ufónik, dovolenkári, mladý, dáma s dáždnikom, obor či pohodák. Objavili sa aj netradiční snehuliaci ako mačka, sliepočka, koník a pes Karči. Porota mala veru veľmi ťažkú úlohu. Nakoniec vybrala toho naj po počítaní hlasov od porotcov a počtu lajkov na facebookovej skupine *Vištuk žije!*

Najkrajším snehuliakom sa stal pes KARČI. Čo poviete, podaril sa? Všetkým ďakujeme za účasť – malým staviteľom

aj ich rodičom, ktorí im pri stavaní pomáhali. Nie je dôležité vyhrať, ale postaviť snehuliaka.

Umiestnenie	Snehuliaci	Vedúci stavby
1. miesto	Pes Karči	Bohuš a Andrej
2. miesto	Sliepočka	Lukáško
	Koník	Zarka
3. miesto	Mačkosnehuliak	Sára
	snehuliak	Emka a Peľko
	snehuliaci	Andy a Hanka

Zuzana Polanská, občianske združenie Cesta nádeje

VIŠTUČANIA SI VYSADILI RODOVÚ ALEJ

Foto: Natália Skalová

Foto: Natália Skalová

Veľkým činom završili Vištučania 777. výročie prvej písomnej zmienky o našej obci. Počas víkendu 23. a 24. októbra 2021 sa zišli desiatky miestnych rodín a spolkov, aby smerom od Lipiek vysadili novú lipovú aleju. Okrem jubilea obce sme si tak pripomenuli Deň stromov i výročie vzniku Československa, čím sme nadviazali na výsadbu čerešní v tejto lokalite z roku 1938.

Na výsadbovom víkende sa zúčastnilo cca 200 účastníkov. Miestne rodiny a spolky vzali do rúk rýle, lopaty a vlastnými silami vysadili 58 líp, ktoré si „adoptovali“ na zbierkovom portáli StartLab. Ako dar budúcim generáciám bola prvá lipka darovaná symbolicky žiakom miestnej ZŠ s MŠ. Nové lipy by nás totiž mali prežiť o niekoľko stáročí.

Počas nedeľného otvorenia aleje si za hudobného sprievodu rodiny Spevákovcov mohli jednotliví adopčníci prevziať adopčné certifikáty a tiež si vypočuli príhovor vištuckého rodáka Mareka Ochabu, ktorý obnovu vištuckej aleje realizuje ako svoj študentský projekt na Sokratovom inštitúte. Nasledovali príhovory pani starostky Márie Vráblovej, vicežupanky Bratislavského kraja Eleny Pätoprstej, koordinátora Sokratovho inštitútu Tomáša Hallona a programovej koordinátorky Sadíme budúcnosť Patrície Krausovej.

Obnova aleje, ktorá zahŕňa aj odborné posúdenie a ošetrovanie starších perspektívnych stromov, sa uskutočnila v spolupráci s obcou Vištuk a podnietila vznik nášho občianskeho združenia Za zelený Vištuk. Novú aleju by sme za dedinou nemali bez vás, občanov, ktorí ste naše úsilie podporili vo verejnej zbierke, ako ani bez finančnej podpory Bratislavského samosprávneho kraja, Nadácie Ekopolis, Nadácie Revia a ďalších sponzorov, vďaka ktorým sa náš spoločný sen stal realitou.

Ďakujeme všetkým, ktorí priložili ruku k dielu.

Blížšie informácie: www.facebook.com/vistuckelipky

Občianske združenie Za zelený Vištuk

Činnosť Jednoty dôchodcov vo Vištuku v roku 2021

Činnosť Základnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska (ZO JDS) vo Vištuku bola v roku 2021 poznačená pandemickou situáciou. Z toho dôvodu činnosť nastala až uvoľnením opatrení v máji. Už 17. mája bola zvolaná prvá výborová schôdza, na ktorej bol stanovený termín výročnej schôdze za rok 2020, prijatý program schôdze, navrhnuté komisie na zabezpečenie výročnej členskej schôdze (ďalej len VČS), návrh predbežného plánu na rok 2021 a miesto konania schôdze.

VČS sa konala dňa 25.5.2021 v priestoroch reštaurácie v obci Častá, ktorá vyhovovala podmienkam stanoveným pandemickou komisiou. Na VČS sa zúčastnilo 51 členov. Bol prijatý predbežný plán činnosti na obdobie do konca septembra 2021 a výhľadový plán do konca roka v závislosti od covidovej situácie. Minutou ticha sme si uctili 4 členov, ktorí opustili organizáciu z dôvodu úmrtia na ochorenie COVID-19. Česť ich pamiatke.

Ihneď po ukončení schôdze sme začali uskutočňovať prijatý plán.

16. 6. 2021 – navštívili sme Rozárium v Dolnej Krupej a historickú Rotundu Všetkých svätých v Dechticiach. Výletu sa zúčastnilo 39 účastníkov.

18. 6. 2021 – „Zóna bez peňazí“, účasť veľmi vysoká. Po ukončení bolo odovzdaných 12 vriec oblečenia, topánok a hračiek do Charity. Veľké poďakovanie patrí všetkým účastníkom.

9. 7. 2021 – výlet do Brhlavíc a Kolárova. Žiaľ, pre nepriaznivú poveternostnú situáciu (vysoké teploty) sa výletu zúčastnilo iba 22 účastníkov. Pozreli sme si turfové obydlia v Brhlaviciach a unikátny vodný mlyn v Kolárove.

6. 8. 2021 – výlet do Bojníc. Výletu do ZOO sa zúčastnilo 32 účastníkov.

15. 8. 2021 – spoločne so športovo-streleckým klubom sa uskutočnilo športové popoludnie v areáli streleckého klubu. Prítomní súťažili v hode granátom na cieľ, hádzaní šípok do terča a v streľbe zo vzduchovky.

18. 9. 2021 – oslava 777. výročia prvej písomnej zmienky o obci Vištuk. Prezentácia šikovnosti našich členiek v príprave uspokojenia pre mlsné jazyčky.

Začiatkom novembra 2021 sme v Klube dôchodcov začali akciu „Zbierka semien“, v ktorej sa snažíme získať tradičné vištucké semená. Zbierka je prístupná pre všetkých obyvateľov obce. Prinesite so sebou semená kvetov a zeleniny, ktoré už tradične pestujete vo svojich záhradkách a odnesiete si semená, ktoré by ste chceli pestovať.

11. 11. 2021 – v spolupráci s obecným úradom, ZŠ a farským úradom sme si uctili pamiatku padlých v prvej a druhej svetovej vojne.

Okrem týchto akcií sa členovia zúčastnili na všetkých akciách poriadkaných obecným úradom a spoločenskými organizáciami obce. Žiaľ, nepodarilo sa nám zabezpečiť stánok na akcii „vinný chodník“. Polepšime sa.

Ostatné plánované akcie – vianočné trhy či posedenie pod stromčekom, ktoré boli plánované koncom roka, sa zo známych dôvodov nemohli uskutočniť. Okrem týchto podujatí sa nám počas roka i napriek nepriaznivej situácii podarilo uskutočniť všetky plánované akcie. Mrzí nás však, že tieto akcie nerobíme iba pre členov JDS a ostatní obyvatelia obce sa ich napriek tomu zúčastňujú iba vo veľmi malom počte. Príďte medzi nás! Radi Vás privítame.

Pavel Peško, predseda ZO JDS Vištuk

JUBILEJNÉ CD VIŠTUČANKY

„Bývajú to krásne chvíle, keď muzika hráva.“ Slová, ktorými sa začína jubilejné piate CD Vištučanky. Darček v podobe nosiča prichádza až dva roky po oslavách 30. výročia jej založenia, ale podstatné je, že Vištučanka počas celého obdobia, odkedy sa „prihovára“ hudbou k poslucháčom, prežila krásne chvíle, nielen na pódioch, ale hlavne ako kolektív pri skúškach či spoločných akciách.

Keď sa v roku 1990 chlapci a dievčence rozhodli venovať žánru, ktorý nebol medzi mladými zrovna „in“, nikto z nich netušil, že o pár rokov budú ich nahrávky znieť éterom. Z pôvodných 25 muzikantov je v dnešnom obsadení už len päť muzikantov, ale pribudol i dorast (Dominika a Samko Kerákovci). V detskej skladbe Tuba sa predstavili deti a vnučky vištuckých muzikantov. Preto máme nádej, že sa kapela bude ďalej omladzovať.

CD sa pripravovalo viac rokov. V širšom výbere bolo vyše 38 skladieb. Nakoniec „zvítázili“ piesne, ktoré mali úspech na koncertoch, skladby, ktoré sa páčili samotným muzikantom z Vištučanky, a nakoniec aj také, ktoré nie sú typicky dychovkové.

Chceme sa poďakovať všetkým, ktorí počas 30 rokov boli súčasťou „Krásnych chvíľ“ vo Vištučanke. Mons. PhDr. Alexandrovi Izakovičovi, pani Marte Škarčákovej, ktorá pomáhala pri výučbe teórie hudobnej výchovy, všetkým starostom a starostke počas obdobia pôsobenia kapely, poslancom a zamestnancom obecného úradu za tie roky, keď nám pomáhali, materiálne i finančne. Kapelníkom Jozefovi Liškovi, Milanovi Miškayovi, Antonovi Jendekovi a Pavlovi Špačkovi. Všetkým členom dychovky, ktorí kedy boli súčasťou tohto kolektívu. A samozrejme všetkým fanúšikom Dychovej hudby Vištučanka. Niektorí už nie sú medzi nami, ale odkaz určite zaletí aj hore do neba.

Poďakovanie za finančnú podporu patrí obci Vištuk a Sociálnemu a kultúrnemu fondu SOZA.

Pavel Špaček,
Kapelník Dychovej hudby Vištučanka
Foto: Tomáš Tomáška

Grafický návrh prednej strany CD
autor: Mgr. Peter Havlíček

Získa Vištukan Peter Kerekes Oscara?

Vištuk je domovom mnohých šikovných a zručných umelcov. Patrí medzi nich aj uznávaný režisér Peter Kerekes, ktorý za jeho najnovší film žne množstvo ocenení po celom svete. Film Cenzorka je o živote väzenkyň v ukrajinskej väznici a v hlavnej úlohe vyobrazuje Lesju, ktorá na výkon trestu nastupuje tehotná. Ako sa tvárou v tvár svojmu osudu popasuje s budúcnosťou, ktorej musí čeliť?

Film mal svetovú premiéru v septembri na prestížnom medzinárodnom filmovom festivale v Benátkach a odvtedy získal ocenenia aj v Chicagu, Istanbuli, Belehrade, v nemeckom Cottbuse či Káhire. Film o sile materstva za múrmi ukrajinskej väznice vyhral Cenu arabských filmových kritikov a je dokonca nominovaný na Oscara v kategórii najlepší medzinárodný celovečerný film.

V čase písania tohto článku si pán Kerekes ide prevziať ďalšie z ocenení na filmový festival Les Arcs Film Festival vo francúzskych Alpách. Pre každú obec a jej obyvateľov je nesmiernou radosťou, ak ich spoluobčania dosahujú úspechy v oblastiach, v ktorých dlhodobo pôsobia. Držíme preto Petrovi Kerekesovi palce aj na ďalších filmových festivaloch a želáme mu úspech na marcovom udeľovaní Oscarov.

Foto: Facebook 107 Mothers / Cenzorka

Redakcia

Odhalenie pamätnej tabule bratom – saleziánom Macákovým

Predseda Konfederácie politických väzňov Slovenska, Peter Sandtner, don Jozef Luscoň, slovenský rímskokatolícky kňaz, spisovateľ, pedagóg a publicista a Michal Titus Radošinský, synovec Titusa Zemana, zavítali do našej obce a farnosti pri príležitosti slávnostného odhalenia pamätnej tabule našim vzácnym a výnimočným rodákom bratom saleziánom – donovi Ernestovi a donovi Ľudovítovi Macákovým, ktorí zasvätili svoj život Bohu a šíreniu Kristovej lásky na rodnom Slovensku i vo svete.

Don Ernest Macák sa narodil 7. januára 1920 ako prvý z piatich detí roľníckych rodičov. Keď bol malým chlapcom, rád miništroval. Nič ho však nespájalo s túžbou stať sa kňazom. Hoci ho pán farár viackrát ako miništranta nabádal, že by mohol ísť do seminára, jeho to nepríťahovalo. Oslovili ho až saleziáni svojou charizmou a láskou k mladým. To už bol študentom na štátnom gymnáziu v Trnave a saleziánskom gymnáziu v Šaštíne. Po skončení piatej triedy vstúpil ako 16-ročný do rehole Saleziánov don Bosca v Hronskom Beňadiku. Po dokončení gymnaziálnych a filozofických štúdií v Ostrave vykonával pedagogickú prax v saleziánskych ústavoch v Hronskom Beňadiku, v Šaštíne a Trnave. Potom po absolvovaní dvoch semestrov štúdia na Teologickej fakulte Pápežskej saleziánskej univerzity v Turíne pre vojnové udalosti dokončil štúdium v Hronskom Beňadiku, kde bol 29. júna 1946 vysvätený za kňaza. V tom istom roku sa zapísal na Filozofickú fakultu Slovenskej univerzity v Bratislave, pričom vykonával aj kňazskú a pedagogickú činnosť. V apríli 1950 ho však zastihol drastický zásah komunistického režimu proti slovenským rehoľníkom.

A tu sa začínajú písať dejiny kňaza trpiteľa, plného viery a Ducha Svätého, pripraveného ďalej šíriť evanjelium nielen slovom a dobrým príkladom, ale najmä svojím utrpením a znášaním tyranie vtedajších mocipánov, odhodlaného vypíť kalich horkosti až do dna a s Kristom vyniesť kríž až na Kalváriu. Pretože to, čo nasledovalo, možno nazvať krížovou cestou, počnúc internovaním priamo v Šaštíne, deportáciou s ostatnými spolubratmi do Podolínca, útekem, zatykačom, väznením v Přerove, Bratislave, na Pankráci, neskôr na policajnej psychiatrii v Bohniciach, ale napokon aj liečením v Havlíčkovom Brode, kde tridsaťšesť elektrošokov poriadne znásobilo ťarchu neseného kríža. Ale vďaka modlitbe, ktorá ho držala pri živote, pretože veril, že cez všetko sa dá premodliť, dokázal trpieť v tichosti, čerpal z dôvery v Boha, z jeho svetla a sily, až v ňom skrsla myšlienka tváriť sa ako blázon, aby zachránil životy iných a neprezradil nič, čo by im ublížilo, keď ho tyrani budú bičovať.

A tak sa stal bláznom pre Krista. Svoju rolu hral presvedčivo. Po štyroch mesiacoch ho premiestnili do Pezinka, odkiaľ ho v roku 1955 na otcovu prosbu prepustili do domáceho ošetrovania. Celých trinásť rokov bol skvelým hercom, ale i roľníkom v jednej osobe v rodnom Vištuku. V apríli 1968 sa mu podarilo vycestovať do Talianska, kde pôsobil ako kaplán španielskych rehoľných sestier v Ríme a zároveň spolupracoval na mládežníckom vysielaní Vatikánskeho rozhlasu. Stal sa direktorom saleziánskej komunity Slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoda, vyučoval na Slovensko-talianskom gymnáziu v Ríme, v roku 1987 bol vymenovaný za direktora saleziánskej komunity v Bazileji v Švajčiarsku. Od roku 1990 sa vrátil na Slovensko, stal sa direktorom saleziánskeho domu a riaditeľom Gymnázia Jána Bosca v Šaštíne a od roku 1993 provinciálnom Saleziánov don Bosca v Slovenskej republike.

Popri svojich rehoľných a pedagogických záväzkoch sa venoval aj literárnej činnosti. Jednalo sa najmä o publikácie: Páter Pio, V bunkri hladu, Lurdy - maják atómového veku, Zápisky spoza mreží a mnohé ďalšie, ktorých bol spoluautorom. Prežil neuveriteľne ťažký, ale zároveň veľmi bohatý život až do poslednej chvíle. Svedčí o tom aj dielo, ktorým završil svoj život s názvom: „Bože, oplatilo sa mi žiť!“ Otec Ernest odišiel v tichosti do večnosti 13. októbra 2016 v Charitnom domove Milosrdných sestier Svätého kríža v Cerovej. Zanechal po sebe stopu svätého života a bohaté duchovné dedičstvo.

Don Ľudovít Macák sa narodil rok po Ernestovi, 18. januára

1921. Po štúdiu na saleziánskom gymnáziu v Šaštíne študoval ako ašpirant v Trnave a 17-ročný vstúpil do rehole Saleziánov don Bosca v Hronskom Beňadiku. V gymnaziálnych a pedagogických štúdiách pokračoval v Trnave a od roku 1941 tri roky vykonával pedagogickú prax v Bratislave. Teológiu študoval vo Svätom Beňadiku a vo Svätom Kríži nad Hronom (Žiar nad Hronom), kde ho 29. júna 1948 spolu s ďalšími piatimi saleziánskymi bohoslovcami vysvätil za kňaza saleziánsky biskup Štěpán Trochta.

Svoj kňazský apoštolát začal don Ľudovít Macák vedením Krúžku dona Bosca v Bratislave na Miletičovej ulici, pričom sa zapísal na Filozofickú fakultu Slovenskej univerzity na odbor nemčina a filozofia. Ako študent sa v lete 1949 dobrovoľne zúčastnil na stavbe Trate mládeže, aby tam konal svoj kňazský apoštolát medzi mladými. V čase propagovania proticirkvej tzv. „Katolíckej akcie“, ktorú pápež Pius XII. odsúdil a zakázal, prišiel don Ľudovít Macák do konfliktu s kultúrnym pracovníkom, ktorý zbieral podpisy.

Čoskoro ho v Bratislave zaistili a trinásť mesiacov ho držali a týrali vo vyšetrovacej väzbe. Keďže medzitým došlo na Slovensku k násilnej likvidácii rehoľných spoločností, po prepustení sa v Bratislave zamestnal ako stavebný robotník. Nadviazal tajné styky s internovanými rehoľníkmi, ako aj s tými, ktorým sa podarilo ujsť zo sústredovacích kláštorov, a pomáhal im zachrániť sa útekem do zahraničia. Pred hroziacim opätovným uväznením v jeseni 1951 ušiel cez české hranice do Rakúska. Tam sa zapojil do pedagogickej činnosti saleziánov v Linzi. O rok neskôr ho predstavení určili do slovenského pastoračného strediska v Ríme ako redaktora časopisu Hlasy z Ríma. Od roku 1959 don Macák spolupracoval ako jeden z iniciátorov aj na založení Slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoda v Ríme. Už v roku 1963 ho vymenovali za prvého direktora tamojšej saleziánskej komunity. Po zdravotnej dovolenke v rokoch 1966 – 1967 ďalej účinkoval na pôde Slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoda ako profesor malého seminára, ktorý bol pretvorený na Slovensko-talianske gymnázium v Ríme. Vyše dvanásť rokov spolupracoval otec Ľudovít na príprave vysielaní Vatikánskeho rozhlasu „Na mladej vlne“. Pod rozhlasovým pseudonymom „otec Bohuslav“, za ktorým sa niekedy skrýval aj jeho brat Ernest, bol hlavnou osobnosťou zo skupiny saleziánov, ktorí pracovali na pravidelnej relácii pre mládež od konca 60-tych rokov až do začiatku 90-tych rokov 20. storočia. Svoje rozhlasové príhovory vydal aj knižne (Klásky, Rím 1981).

Okrem rozoberania dôležitých tém pre mladých ľudí don Macák odpovedal aj na listy a ponúkal povzbudzujúce príklady zo života. Ťažisko jeho rozhlasovej práce spadá do 70. rokov minulého storočia. Napr. len v roku 1979, ktorý bol Rokom dieťaťa, pripravil štyri desiatky vysielaní „Na mladej vlne“. Don Ľudovít je autorom desiatky náboženských kníh, najmä biografického žánru. Sú medzi nimi životopisy saleziánskych vzorov pre mládež sv. Dominika Savia (Mladý hrdina, Rím 1968) a Michala Magoneho (Malý generál, Rím 1970), ďalej tituly V bunkri hladu, Lurdy: maják atómového veku či Páter Pio: muž bolesti a lásky.

V roku 1982 odišiel don Ľudovít do švajčiarskeho Bazileja, aby tam organizoval systematické odosielanie náboženskej literatúry na Slovensko. V roku 1985 utrpel mozgovú príhodu. Po návrate na Slovensko v roku 1991 vypomáhal pri vyučovaní nemčiny a angličtiny na Gymnázium Jána Bosca v Šaštíne. Po niekoľkých mesiacoch strávených v nemocnici zomrel 19. decembra 1994 vo veku 73 rokov v Bratislave, pochovaný je v Šaštíne.

Vo víre života a každodennom zhone len málokedy rozmýšľame o tom, aké osobnosti vzišli z tejto malokarpatskej dedinky, alebo o tom, aké osobnosti žili alebo žijú medzi nami bez toho, aby sme si uvedomili ich jedinečnosť alebo výnimočnosť. Podobne to bolo asi aj v prípade bratov Macákových. Títo vzácni ľudia si zaslúžia náš obdiv, úctu a veľkú vďaka za ich múdrosť, obetavosť, pokoru, skromnosť a utrpenie, ktoré bolo neoddeliteľnou súčasťou ich bohatého kňazského života. Nech odpočívajú v pokoji a sú príkladom pre nás i budúce generácie.

Vištuk má nový erb!

Prečo nový erb, čo bolo zlé na tom predošlom a o aké ide zmeny? To sú otázky, ktoré Vám po prečítaní nadpisu článku a zhliadnutí priloženého obrázku erbu zrejme prídu na um, a sú naozaj legitímne. Na tomto mieste na ne ponúknem odpoveď, ale dovoľte mi najskôr Vás v rýchlosti previesť históriou obecných symbolov a špeciálne heraldickými dejinami Vištuka.

Najstarší obecný symbol Vištuka máme zachovaný na listine z roku 1680. Dokument je opatrený obecnou pečatou a vďaka kruhopisu vieme, že do horúceho vosku bolo vtlačené pečatidlo pochádzajúce z roku 1591. Odtlačená pečať obsahuje symboliku Svätej Trojice, sediacich postáv Boha Otca, Boha Syna, a nad nimi sa vznášajúcej holubice, ktorá je symbolom Ducha Svätého. Obecné pečatidlo bolo nevyhnutným nielen z právneho hľadiska, keďže legitimizovalo svedectvá spísané vo vydaných dokumentoch, bolo aj dôležitým kolektívnym symbolom, ktorý vyjadroval identitu obce a jej obyvateľov. Svätá Trojica celkom jasne odkazuje na patrocínium obce, na kostol, okolo ktorého sa odvíjal kultúrny a spoločenský život Vištučanov.

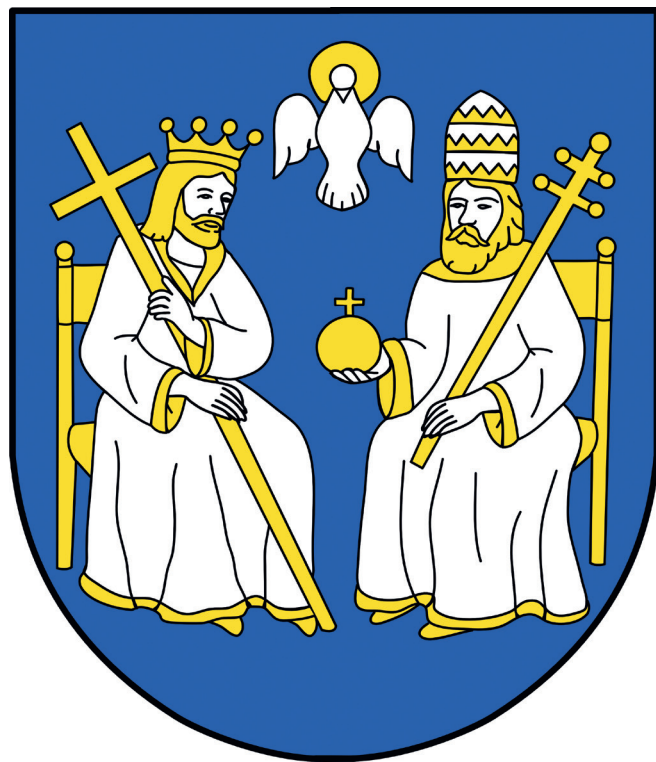
Toto obecné pečatidlo používal richtár a rada až do druhej polovice 19. storočia, čiže viac ako 350 rokov. Nárazom písomnej produkcie a zmenami v úradovaní následne prišli do praxe nápisové pečiatky, zväčša bez špecifického, heraldického symbolu. Návrat k pôvodnej symbolike nastúpil začiatkom 90. rokov 20. storočia. Išlo o všeobecný trend, takmer všetky dediny a mestá na Slovensku si chceli vytvoriť svoju vlastnú jedinečnú symboliku, prijať erb, pečať a vlajku.

Dôležitou súčasťou tohto trendu bol návrat ku koreňom. Obce, či skôr archivári a historici v ich mene, hľadali najstaršie známe odtlačky pečatidiel a snažili sa rozlúsknuť ich symboliku a opísať jednotlivé špecifické detaily. Na základe podrobnej analýzy potom prišli s novými grafickými návrhmi, ktoré v drvivej väčšine prípadov skutočne odrážali historickú predlohu. Taký bol aj návrh erbu Vištuka od rešpektovaného archivára a historika Jána M. Dubovského a výtvarníka Karola Granca. Erb bol schválený a odporučený na prijatie Heraldickou komisiou MV SR a v roku 1994 ho obec začala používať.

Prečo sa teda teraz, po 27 rokoch erb mení? Pri príprave obecnej monografie, na príprave ktorej participujem, som sa dozvedel, že vedenie obce nie je spokojné s podobou aktuálneho erbu. Hlavným dôvodom bolo, že Boh Otec a Boh Syn sedia v opačnom garde. No je to skutočne taká vážna chyba, aby sa pristúpilo k zmene erbu?

Je celkom zjavné, že postavy sediace na stoličkách boli vytvorené na motív obsiahnutý v liturgickom texte s názvom Apoštolské vyznanie viery. Súčasná podoba tohto textu pochádza z prelomu 6. a 7. storočia nášho letopočtu, čiže ide o veľmi starú modlitbu. Pre nás je dôležitá nasledovná pasáž: „...vystúpil na nebesia, sedí po pravici Boha Otca všemohúceho...“

V stredoveku, aj ranom novoveku boli detaily veľmi dôležité. Zväčša negramotný ľud nevedel odlíšiť svätcov na obrazoch, pokiaľ nedržali atribúty, ktoré im prináležali. Napríklad Svätá Katarína koleso, či Svätý Martin meč a plášť. Ľudia poznávali svet práve prostredníctvom symbolov, symboly ich sprevádzali celým životom, boli pretkané príbehmi a povestami. Aj na základe tohto poznania môžeme tvrdiť, že opačné zobrazenie Boha Otca a Boha syna na historickom pečatidle Vištuka z roku 1591 nebolo cieľom, ale omylom.

Nový erb Vištuka. Autori erbu Š. Hrivňák – M. Hrivňáková

Navyše, pečatidlo nebolo dokonalé ani v iných ohľadoch, obsahovalo chyby v kruhopise, čo však nebolo neobvyklé ani v prípade iných dedín. Rytci zväčša neboli profesionáli, zlatníci zvyknutí na miniatúrnu prácu, čo sa potom odrazilo aj na výsledných produktoch.

Na základe tejto analýzy som teda, so svojou sestrou-grafičkou, prijal úlohu zhostiť sa tvorby nového erbu. Celkom odmietnuť podobu historickej pečate by však bola chyba a tak sme vychádzali z jej odkazu a trojičnej symboliky. Postavy Boha Otca a Boha Syna sme zrkadlovo obrátili, podľa správnosti, pričom ich podoba samozrejme nesie znaky tvorby autorov. Na hlavu Boha Otca sme sa rozhodli položiť tiaru, pápežskú čiapku, ktorá symbolizuje Svätú Trojicu a zároveň bola veľmi častým a bežným atribútom Boha Otca aj na umeleckých dielach 16. storočia – čiže z obdobia, z ktorého pochádza historické pečatidlo. Tiara je vlastne trojitá koruna a ako taká tiež umocňuje symboliku čísla 3, troch Božských osôb. Ostatné ostalo prakticky bezo zmeny. Boh Otec drží v pravej ruke zemské jablko s krížom a v ľavej dvojité (patriarchálny) kríž. Takto je to zobrazené aj v historickom pečatidle a sú to symboly svetskej moci prepožičiavané od Boha. Boh Syn, čiže Ježiš Kristus s korunou na hlave, drží kríž na dlhej žrdi – symbol obety a vzkriesenia. Vznášajúca sa strieborná holubica so zlatou svätožiarou predstavuje Ducha Svätého. Ide o štandardné historické zobrazenie, holubica ako symbol čistoty a mieru symbolizovala aj nesmrteľnú dušu. Takisto sme zachovali aj farebnosť, ktorú zvolili autori erbu z roku 1994. Tá je v súlade s heraldickými pravidlami a vhodne ilustruje jednotlivé erbové figúry.

Dúfam, že som Vám na predchádzajúcich riadkoch dostatočne vysvetlil príčiny zmeny erbu a nevyhnutné historické konotácie. Verím, že nový erb, schválený Heraldickou komisiou MV SR, bude dôstojne reprezentovať súčasných Vištučanov a Vištučanky a že bude zároveň prepájať minulosť so súčasnosťou, generácie predkov s ich súčasnými a budúcimi generáciami.

Dr. Štefan Hrivňák,
historik, heraldik

Vývoz zmesového komunálneho odpadu v roku 2022

Vážení občania,

dávame vám do pozornosti ZMENU dňa vývozu zmesového komunálneho odpadu, ktorý zberová spoločnosť FCC, a. s. Trnava stanovila na každý druhý pondelok v mesiaci.

Poplatky za odpady ostávajú nezmenené.

Prosíme vás o dôsledné triedenie odpadu. Krabice skladajte, aby sa do kontajnerov vmes-tilo čo najviac papiera. Objem s nízkou hmotnosť zvyšuje finančné náklady obce na vývoz tejto komodity, čo sa v budúcnosti môže odzrkadliť na zvýšení poplatkov za odpady. Neukladajte papier mimo kontajnerov. Nevhadzujte do kontajnerov na papier masťné krabice od pizze a koláčov. ĎAKUJEME!

Harmonogram zberu zmesového komunálneho odpadu a triedeného odpadu (plasty, drobné kovy) je súčasťou občasníka „Veci vištucké“.

MV

“

Ak máte chuť podieľať sa na tvorbe obsahu obecných novín, ozvite sa na mail redakcia@vistuk.sk alebo zuzannna.polakovic@gmail.com.

**HLADÁME REDAKTOROV
DO OBEČNÝCH NOVÍN**

Veci vištucké: vydáva obec Vištuk; IČO vydavateľa: 00 305 171; Redakcia: Obecný úrad Vištuk 353, 900 85 Vištuk; E-mail: redakcia@vistuk.sk; Web: www.vistuk.sk; Šéfredaktorka: Zuzana Polakovičová; Jazyková korektúra: Marek Ochaba; Grafická úprava a tlač: PMP Tlačiareň, Bratislava; Ročník: šiesty; Poradové číslo: 2/2021; Dátum vydania: december 2021; Dátum uzávierky nasledujúceho čísla: február 2022; Evidenčné číslo: EV 5177/15; ISSN: 1339 – 9985. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu a krátenie príspevkov. Názor redakcie sa nemusí zhodovať s názormi autorov príspevkov. Uverejnené príspevky nehonorujeme. Distribúcia do domácností po jednom výtlačku. Nepredajné.